

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 лепта

Уређује ОДБОР

БРОЈ 10 лепта

ЛИСТ ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН
ПО ПОДНЕПРЕПЛАТА ИЗНОС:
Месечно 3 драхме, тромесечно 9 драх-
ми, годишње 36 драхми.

РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ

Стан уредништва:
улица Краља Петра бр. 70.

БУГАРСКА ЛОГИКА

У колико се више у трпети дојучерашње европској штампи говори о миру у толико се више код Бугара осећа нека узнемиреност, која им изазива доста неспокојства што, и поред све уздржљивости своје и познатог лукавства, овом приликом не могу да прикрију. Осетљивији су постали сада више него ли икад — само кад се помену њихова недела из крајева Србије под Бугарима. Најобичније депеше нашег Пресбирова демантују пре него ли што ове стигну у одређена места. Нека најмањи амерички лист донесе ма какву неповољну вест о њиховој терористичкој управи у нашим областима — све бугарске новине као у један глас ударе у инфар. А да и не говоримо о њиховим свакодневним демантима француских и енглеских листова, у чему су већ постали комични. Тако сада раде они, који прецигло шест месеци нису хтели речју поменути Србију, који нису признавали Српски Црвени Крст и који су на сва уста трубили да је са Србијом свршено. Ње нема! То су без разлике партија сви Бугари тврдили. Па од куда сада ово долази? Проста ствар. Страх од одговорности за почињено дело који Бугаре до очајања доводи. Знају и свесни су свега што су у старим нашим крајевима и Македонији починили, а знају да ће се о томе у своје време потражити рачун. Но, о томе други пут, а сад да пређемо на оно — што нас је изазвало да ове редове пишемо.

Целокупна бугарска штампа ових дана доноси опширан извештај бугарског пресбирова са дугачким и разним коментарима о устанку у моравској области. Бесни услед пораза, који су од стране подјармљеног српског народа претрпели, и још горе од јавног мњења у Европи, сетише се да том устанку даду други значај, који би им колико толико подигао оронули ауторитет, чак и код њихових савезника. Српски народ, који је толике жртве дао за слободу не само своју, већ справом се може рећи Балкана, није могао

»Није то био народни устанак, то су били неки бандити, који су предводили омање четице састављене од Албанаца и Црногораца, а које је организовала »Црна Рука«. Из докумената нађених код убијених четника види се: да нису старешине биле постављене ни од стране Наследника Престола, ни Владе, ни Врховне Команде, нити су ови бандити »Црне Руке« имали какве везе, било аеропланске или друге са солунским фронтом, па чак нису имали ни новаца. Народ у Моравској области задовољан је са управним властима и тако жели да остане. Има по нека мала четица, али се оне систематски утамањују и т. д. Овако сад Бугари, и само још што не моле, да се заборави оно што су пре овога писали. Овај малер могао је само Бугаре снаћи. Они су једини у стању овако отворено доћи у безочан сукоб са истином. Њихова констатација да усташи нису имали везу са солунским фронтом, тачна је, али у толико горе по њих. Значи: да су они изнели тек сада праву истину о устанку и да је оно тачно што смо ми рекли, а то је: да је народу дошло до зуба наоружаног крвника, који му је огњиште оскврњио. Бугари који су за време тога устанка косе чупали и од њега дрхтали — написали су га тада у »грех« Српској Влади и поводом овога генерал Жеков дао је интервју »Камбани« и рекао: да је устанак у вези са солунским фронтом. Доследник »Франкфуртер Цајтунг«, јавио је из Софије: да је пруга Пирот — Ниш — Скопље прави вулкан и да је цела та област у пламену револуције. Бугарима се чинило најзгодније написати тај устанак Српској Влади, али кад су сада увидели: да је културни свет ту ствар правилно схватио и да тај народништа не жали сем да дође до изгубљене слободе, и да се тај покрет у страниој штампи схватио као израз народне љубави према Престолу, Влади и српској војсци — они обрнуше други лист. Њихов покушај да »докажу« како је то област њихова — овај је устанак најбоље демантовао. Сад веле:

»Није то био народни устанак, то су били неки бандити, који су предводили омање четице састављене од Албанаца и Црногораца, а које је организовала »Црна Рука«. Из докумената нађених код убијених четника види се: да нису старешине биле постављене ни од стране Наследника Престола, ни Владе, ни Врховне Команде, нити су ови бандити »Црне Руке« имали какве везе, било аеропланске или друге са солунским фронтом, па чак нису имали ни новаца. Народ у Моравској области задовољан је са управним властима и тако жели да остане. Има по нека мала четица, али се оне систематски утамањују и т. д. Овако сад Бугари, и само још што не моле, да се заборави оно што су пре овога писали. Овај малер могао је само Бугаре снаћи. Они су једини у стању овако отворено доћи у безочан сукоб са истином. Њихова констатација да усташи нису имали везу са солунским фронтом, тачна је, али у толико горе по њих. Значи: да су они изнели тек сада праву истину о устанку и да је оно тачно што смо ми рекли, а то је: да је народу дошло до зуба наоружаног крвника, који му је огњиште оскврњио. Бугари који су за време тога устанка косе чупали и од њега дрхтали — написали су га тада у »грех« Српској Влади и поводом овога генерал Жеков дао је интервју »Камбани« и рекао: да је устанак у вези са солунским фронтом. Доследник »Франкфуртер Цајтунг«, јавио је из Софије: да је пруга Пирот — Ниш — Скопље прави вулкан и да је цела та област у пламену револуције. Бугарима се чинило најзгодније написати тај устанак Српској Влади, али кад су сада увидели: да је културни свет ту ствар правилно схватио и да тај народништа не жали сем да дође до изгубљене слободе, и да се тај покрет у страниој штампи схватио као израз народне љубави према Престолу, Влади и српској војсци — они обрнуше други лист. Њихов покушај да »докажу« како је то област њихова — овај је устанак најбоље демантовао. Сад веле:

Било би смешно побијати бугарске наводе да су учешће имали »само« четници Арнаути и Црногорци, и да је народ мировао, јер су то у своје време Бугари демантовали, писањем у софијској и немачкој штампи, као и разним интервјуима. Сам број војске који је потребан да угуши овај устанак који Бугари наводе до-вољан је да утврди колике и какве су те »четице« биле, а да не помињемо оно силно интернирање мушких од 15—60 година из тих области.

Њихово тврђење да су у овоме устанку били умешани прсти »Црне Руке«, вероватно потиче отуда, што су намере и планови људи који су се купили око овог превратничког друштва благовремено осујећен — за чим Бугари извесно жале, па знајући да српски меродавни фактори нису дозволени да рад ове пре-

вратне групе дође до реалног изражаја, него га благовремено осујећили, и рачунајући стим да српски меродавни кругови неће покушавати да правдају ову групу, па ма шта се на њу набацало, Бугари су свесно бацили одговорност за устанак на »Црну Руку«. Међутим, баш ми имамо разлога жалити што се људи око »Црне Руке« нису осветили томе послу: организовању устанка, него су хтели својим разорним радом да учине баш оно што Бугари желе.

Дакле, на жалост не »Црна Рука« већ црна душа Бугарска изазвала је онај честити народ, воспитан у слободи и за слободу, да се оружаним руком одупре својим угњетачима. Ћ.

ПОЛИТИЧКЕ ВЕСТИ

Лондон, 16. — Један члан енглеске владе изјавио је у Доњем Дому, да је Велика Британија мобилисала до данас 7.500.000 људи.

Амстердам, 16. — Листови из Диселдорфа објављују, да је положај Килман у одржан. Његова је оставка врло вероватна. Верује се да ће бити наименован за посланика у Бечу.

Лондон, 16. — Упитан од једног посланика у Доњем Дому о независности Финске, г. Балфур је изјавио, да ће Енглеска признати независност ове државе онда, када британска влада сазна шта фински народ намерава да ради.

Штокхолм, 16. — Шведски генерални консул у Финској, г. Алстром, наименован је за посланика у тој земљи. Он је први члан будућег дипломатског тела у Хелсинфорсу.

Лондон, 16. — Председник јапанске владе г. Теракуи изјавио је у парламенту у Токију: Пошто руска анархија прети миру на далеком истоку, влада је одлучила да предузме потребне мере, не обзирајући се на жртве, које треба учинити.

Цирих, 16. — У Аустрији се настављају штрајкови и манифестације. Раднички комитет у Бечу изјавио је да ће штрајкови обухватити целу Аустрију ако влада не испуни обавезу да се што пре закључи демократски мир.

ЕНГЛЕСКА ОДЛУЧНОСТ

Изјава г. Барнса

Лондон, 16. јануара.

Г. Барнс, министар рада и члан ратног комитета, у једном говору у Дундеу о ратним циљевима изјавио је: »Сви желе мир. Да би се он постигао, нама је дуж-

ност да енергично при-онемо послу. Мир који ћемо добити на конференцији мира зависиће много од односа снага зарађених држава. Наше су армије недирнуте и непоколебљиве. Што се тиче економске политике, Савезници имају потпуно да употребе своју економску силу против Немачке за време рата, а ако буде потребно и после рата. Мисада

спремамо економску офанзиву која ће бити од великог успеха, ако се рат настави. Када буде дошао моменат за конференцију мира, ми ћемо бити у стању да рачунамо на велику снагу. Ако се рат заврши скоро, ми ћемо можда примити Немачку удруштво народа под условом ако она буде умела да се пристojно »по-наша.«

БОРБА ДО КРАЈА

Изјава г. Лансинга

Вашингтон, 16. јануара

Говорећи званично у име америчке владе, у присуству посланика Француске, Енглеске, Италије, Белгије и војводе Дефонсхире, главног гувернера Канаде, г. Лансинг је изјавио на једном банкету у Њу-Јорку да су се Сједињене Државе обавезале да наставе рат док пруска влада не усвоји услове мира које је председник Вилсон изнео у своме говору на конгресу.

Говор г. Лансинга мора бити сматран као одговор Сједињених Држава на коментаре немачке штампе поводом говора председника Вилсона.

НЕМАЧКА И АУСТРИЈА

Диференције у схватањима

Берн, 16. јануара

Велике диференције у схватањима настављају се између аустријске и немачке владе. Кајзерова штампа напада јучно Аустро-Угатску, нарочито због Чернинових изјава

Германија сматра Аустрију као земљу, која је издала своје савезнике и скреће пажњу влади на непријатељско држање Двојне монархије.

Исти лист пише поводом Херглингвова говора: »Пошто смо пролили своју најбољу крв, имамо дужност да наметнемо своју превласт свету и да покажемо непријатељима да Немачка јесте и да ће остати велика сила.«

ПОКРЕТ ЈУГОСЛОВЕНА

Уједињење академских удружења и јединство акције

Лозана 14. Дец. 1917.

У нашој академској омладини у Швајцарској јавила се идеја, да се сва југословенска академска удружења, која су до сада постојала у Швајцарској, стопе у једну организацију, која би могла представљати целокупну југословенску академску омладину у Швајцарској, са циљем: јединство у раду на националној пропаганди.

Да би се ова идеја и остварила, у Лозани, 9, 10 и 11 пр. м., држали су конференције прелиминарни делегати, које су поједина

југословенска академска удружења у Швајцарској као своје преставнике испослала. Биле су представљене: академска југословенска омладина из Берна, Лозане, Цириха и Женева.

На овим конференцијама извршено је унифицирање програма појединих досадањих академских удружења у Швајцарској, и израђен је пројект једног заједничког програма, који треба да усвоји као свој организација.

У овом пројекту програма изражена је жеља, да се сви југословенски крајеви уједине са Србијом, као Пилејом. У погледу унутрашњег уређења будуће наше државе, пројект програма искључује сваку дискусију у јавности, већ се то има оставити будућој Уставотворној Скупштини, коју предвиђају и Устав Краљевине Србије и Крфска Декларација, као последњи израз наше националне политике.

Напоследку, у пројекту програма се констатује, да омладина полази са гледишта, да има бити еманципована од свих спољних, ван ње, утицаја и од штетних покрајинских утицаја. Сем тога ови прелиминарни делегати израдили су и пројект статута организације. Сви они потписали су пројекте програма и статута.

Ови пројекти према донетој одлуци биће достављени свима досадањим југословенским академским удружењима у Швајцарској, на претходно претресање. Пошто се то учини,

сваке удружења послати своје сталне делегате на једну конференцију, на којој се има дефинитивно остварити организација и изабрати један централни одбор, који би, на челу организације, руководио по словима организације са удруженим снагама и у истом правцу ради остварења народних идеала. С.

ПРОТИВУ АНЕКСИЈА

Гледите Максимилијана Хардена

Црих, 16. јануара. У последњем броју »Цукунфта« Максимилијан Харден говори против анексије словенских територија, од стране Немачке, као и

против анексије Пољске, Литваније, Курландије, Естоније и Ливоније. »Велика је опасност — вели он — за централне силе, присајединити елементе који нису способни да се прилагоде. Русијом неће вичито управљати максималисти. Утопија је вероватно да ће се она распарчати на многе државице. Оне ће постати јак сусед са којим треба рачунати. Аустрији такође прети огромна опасност ако анектира Пољску. Харден сматра као неопходно да Немачка спреми општи мир тачним изјавама о условима мира и гаранцијом да ће се ти услови одржати.

ПОКРЕТ У АУСТРИЈИ

Ситуација све заплетенија

Берн, 16. јануара.

Ситуација у Аустро-Угарској је још мрачна. Оставка министра Векарле-а наговештава да ће можда Маџарска тражити да се одмах одвоји од Аустрије. Шефови странака у парламенту одбацују идеју о доласку графа Тисе на власт услед тога што је он познат са својих германофилских осећања.

Говор графа Чернина умирио је мало општу узрујаност, али цела штампа напада Немачку која пропагира завојвачке идеје претећи свету сабљом и војном снагом. У многим фабрикама радници су отпочели рад, али у Угарској радници још штрајкују.

Као у Русији тако и у Аустро-Угарској, свака народност тражи да сама располаже својом судбином. Чеси, Словаци, Југословени и други народи Двојне Монархије држе тајне седнице и спремају се да траже од немачке и аустријске владе да испошљу и своје представнике на конференцију мира. Сви народи енергично траже своју независност.

СА РАТНИХ ФРОНТОВА

Франц. коминике

Париз, 16. јануара

Французи су извршили неколико успешних препада у Шампањи, северно од Сен - Мишела заробивши војнике. Одбијен је немачки препад северо-источно од Сен - Ди - е

Доције. — Французи су у Шампањи извршили два успешна препада на немачке положаје. Њихови су одреди продри до треће линије, заробили војнике и једног официра и запленили један митраљез.

Италиј. коминике

Рим, 16. јануара

Успешне патролске борбе у долини Арсо. Артиљеријска борба између долине Френцелле и канала Бренте.

Енглески авијатичари оборили су један непријатељски аероплан.

Енглески коминике

Лондон, 16. јануара

Наши су одреди заробили војнике јужно од Лана. У патролским сукобима југо-западно од Камбреја заробљено је такође неколико војника.

Наши су авијатичари бацили 300 бомби на Куртре, Дуе и на логоре западно од Куртреа. У ваздушним борбама оборили смо 7 аероплана и 5 други примоб-

рали да се спусте. Два наша апарата нису се вратила.

ВАЖНЕ ВЕСТИ

Атина. — Немачка цензура забранила је листовима да говори о поморској борби у Дарданелима.

Атина. — Француска војна мисија од девет официра, приспела је у Јањину.

Париз. — Италијански публициста и дописник Секола ухапшен је због учешћа у афери Кавалини.

Рим. — Радиограм са фронта јавља да је у последњим борбама погинуо немачки генерал Вермелервирт.

ДОГАЂАЈИ У РУСИЈИ

Петроград, 16. — По наредби Леџинове владе максималисти су ухапсили румунског посланика Диаманди-а и цео персонал посланства, војног изасланика пуковника Одале и мајора Драганеско, члана војне румунске мисије.

Петроград, 16. — После одржане конференције у америчком посланству сви представ-

ници савезничких и неутралних земаља отишли су код Леџина и поднели му енергичан протест због хапшења румунског посланика и његових чиновника и због напада на италијанско посланство. Посланик Сједињених Држава изјавио је потом да ће цео дипломатски кор напустити Петроград, ако се одмах не пусте у слободу румунски посланик и румунски представници. Леџин је рекао, да ће поднети ствар на решавање министарском савету који је одмах сазван. После бурне дискусије министарски је савет решио да се сви пусте у слободу.

Петроград, 16. — Према једној депеши из Украјине, успостављена је телефонска веза.

Петроград, 16. — Поводом намере максималиста да држе странку кадета одстрану од већања у Уставотворној Скупштини. Максим Горки је изјавио: »Огроман део становништва у земљи жели да његова воља и његово мишљење буду изражене у парламенту од стране Кадета. Са искључењем из Уставотворне Скупштине кадетских представника, вређа се понос хиљадама бирача. То је стидно. Кадетску странку представљају најинтелигентнији Руси, најискуснији радници на културном пољу. Интелигентни радници морају ово знати«.

ПРИЗН. ИЗ СРБИЈЕ

Обавештајни Биро Срп. Црв. Крста у Солуну, добио је нову партију оригиналних признаница из Србије за следеће улагаче.

Умољавају се г. улагачи да се обрате овом Бироу лично или писмено, како би им се приспеле признанице предале.

Лица која се обраћају Бироу писмено да им се приаванице испошљу на означену адресу, дужна су тачно назначити коме су новац слали, место, где и време кад, како бих им се приспеле признанице могле испослати.

Из крајева под Бугарима:

Аксентијевић Тома, Алексић Никола и Павле, Андрејевић Јордан и Петар, Антић Трајко, Аранђеловић Брана, Љубомир, Никола, Петар и Тиња, Арсенић Милош.

Бељић Драг., Банкерковић Илија, Бели-Марковић Данило, Богдановић Влад., Дмитрије, Душан, Константић и Милан.

Варјачић Милан (2), Вељковић, Дмитрије, Никола и Петар, Видојковић Милан и Тодор, Виторовић Драгутин, Вујић Чедомир, Вукадиновић Милутин и Никола, Вучетић Милун, Вучковић Новица.

Глигоријевић Срет. и Мил., Гроздић Петар, Гутеша Данило.

Дачић Милан, Дејановић Јеремија, Дмитријевић Данило, Јанко, Милан и Томљ (2), Дибић Милан (2) и Михаило.

Ђаловић Братислав (2)

Ђоровић Драгутин, Бекић Гаврило, Ђорђевић Добр., Милан, Петар (3) и Стеван.

Жаркић Милош (2), Живоковић Младен и Станимир, Здравковић С. Милан.

Ивковић Милош, Игњатовић Влада (3), Илић Миленко (3).

— Наставиће се —

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

ГЕНЕРАЛ ГИЈОМА У АТИНИ

Командант Источне Војске генерал Гијома посетио је Атину, где му је приређен свечан дочек. Генерал је извршио реви трупа атинског гарнизона. Пријезден је у аудијенцију од стране грчког краља, који га је одликовао великим крстом ордена Спаситеља. Г. Венизелос приредио је у његову част свечан банкет, на коме су измењане срдачне здравнице.

Генерал Гијома је дао интервју дописнику агенције »Радио«, у коме је изразио своје задовољство дочеком у Атини. Генерал је демантовао вести о скраћивању македонског фронта речима: »Постепено ступање у борбене редове грчких дивизија поништава тенденциозне вести, распростра- о могућем повлачењу или скраћивању македонског фронта«.

ЈЕДНА ПОТРЕБНА МЕРА

Господин министар финансија разрешио је од службе у Црвеном Крсту у Женеви сва запослена лица која су способна за војску, а нису вична банкарским пословима. На њихова места узео је војно неспособна добро писмена лица и банкарске чиновнике где год их је било.

Добивши писменије и стручне службенике Црвени ће Крст моћи још брже и тачније отправљати своју хуману дужност, а способни бити кориснији војсци.

НЕСРЕЋАН СЛУЧАЈ

Прејуче је један теретни аутомобил услед непажње запао између два трамваја и потпуно је упропашћен. Шофер и његов пратилац тешко су рањени.

ЧИТУЉА

Марија Араповић, удова умрла је у Ваљеву 9. марта, 1917. године. Бог да јој душу прости.

ДА СЕ ЈАВИ

Милорад Живановић, управник пореског одељења по акту бр. 2929.

Михајло Рашевчић, полиц. писар по акту бр. 3502 да предстану одељку службе безбедности.

ПИСМА ИЗ СРБИЈЕ

Многи нас моле да објавимо, да се код њих налазе писма или карте из Србије, тражећи да им адресанти јаве своју тачну адресу; али не наводе, од кога су та писма или карте; ко пише из Србије. А без тога не можемо да их задовољимо. Стога молимо све, да у таквим огласима наведу: коме је писмо или карта упућена и ко и одакле шаље, или, а то је најпоузданије и најбрже, да писмо или карту поша-

љу нама, па да се ми побрињемо да дође до правог адресанта.

СРПСКО ТРГОВАЧКО ДРУШТВО

Обавља све банкарске послове. Врши размену новца по најповољнијим дневним курсевима.

Прима новац на штедњу и чување.

Канцеларија ес налази у улици Александра Великог бр. 7, у згради хотела »Кавала«, преко пута бив. грчке централне поште.

ПОЗИВАЈУ СЕ

Ниже именовани позивају се да предстану канцеларији Комесаријата за избеглице у Солуну, или ако нису у месту, да доставе своје адресе и то:

Софија Карнаревић, из Битоља по акту бр. 1654.

Милован Вучићевић земљ. из Азање по акту бр. 88.

Г. Недомачки — по акту бр. 35.

Емилијан Милосављевић рез. коњич. поручник бр. 1664.

Персида Мих. Поповић, из Битоља, по акту бр. 1470. Авра Стаменковић штампар. машинист, Рајко Петровић, служитељ среза Врачарског и Богдан Поповић општ. чиновник из Радовишта по акту бр. 1578.

Димитрије Савић, трг. помоћник, из Београда по акту бр. 1577.

Јелисавета Ђема удова по акту бр. 240.

Из канцеларија Комесаријата за избеглице у Солуну 12 јануара 1918 год. бр. 240.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Лондон, 16. — Према једној депеши из Амстердама, Чеси су, на једном великом скупу у Прагу, решили су да се не изгласа Чернину поверење због његова држања за време преговора о миру.

Лондон, 16. — Један посланик у Доњем Дому, упитао је министра морине, зашто се енглески сумарени не појављују у непријатељским пристаништима док немачки крстаре по енглеским морима? Министар је одговорио да је то услед тога што кроз енглеско моростално пролазе трговачки бродови.

Мадрид, 16. — Опсадно стање проглашено је у Барселони и у још неким провинцијам. Штрајкови су избили по разним местима. Телефонске и телеграфске везе престонице и унутрашњости прекинуте су. Смењен је гувернер Мадрида.

Париз, 16. — Дописник »Матена« у Берну јавља, да врење у Немачкој постаје све веће. Кајзерова политика нарочито се критикује. Манифестације су забрањене у Берлину. Немачки синдикати решили су да упуте апел влади и позову је да закључи мир без анексија. Нереди су се опет десили по берлинским улицама. Пангурмански листови траже строге мере против ових агитатора.

Петроград, 16. — Максималисти објашњавају одлагање преговора у Брест-Литовску потребом да проуче немачке противузлогне. Извесни кругови верују, да Немачка не жели више закључити засебан мир са Русијом.

Берн, 16. — Јављају из Берлина: Немачка војна странка, на челу са кронпринцом опет је у сукобу са политичким круговима. Милитаристи су мишљења да треба нападети на запад, док се политички кругови изјашњују у корист мира. И сам кајзер се колеба.

КАРТЕ ИЗ СРБИЈЕ

— Тома Живановић, који је у Србији био писар пете жељезничке секције у Ваљеву, да одмах јави своју адресу Милану Јовановићу, народном посланику у Солуну, да би му послао карту од жене Дане из Ниша.

— Димитрије Гинић, глумец — наредник и Радивој Жикић, редов имају карту од Катарине Жикић, Сарајевска ул. бр. 37 Београд, код г. Дим. С. Гинића наредника санитет. В. П. бр. 32.

— Радомир Суботић књиговања има карту од Душанке Суботић из Ниша, код Градимира Ђорђевића ђака наредника хаубичара, в. п. бр. 315.

— Мирко Јовић, од своје жене Анице из Радаља, срез Рађевски, код капетана Владе Вељковића, командира логора у Владови. — Код г. Ђурђа Вуковића, наредника хаубич. батерије, в. п. бр. 315 имају фотографије:

1. Стеван Аџимовић од ћерке Љубице из Мале Врањске.

2. Михајло Шпурић, од Крстине из Мале Врањске.

3. Милорад Богосевић од младе Томаније из Мале Врањске.

Нова американска зубна клиника

Д-р ПАРАСКЕВОВУЛОСА ул. Егнатија бр. 357 на углу »Камаџа«

Једини атаље нове американске зубне клинике, где се могу излечити болесни зуби и начинити вештачке американ. десни са зубима. За г. г. српске официре и војнике знатан попуст у ценама. 12—12

Одговорни уредник Бошко Богдановић

Штамп. »Велика Србија«